

COMITETUL JUDETEAN
PENTRU SITUATII DE DE URGENTA
JUDETEL DAMBOVITA

MEMORIU DE PREZENTARE A
JUDETELUI DAMBOVITA

CARACTERIZAREA FIZICO-GEOGRAFICA

Județul Dâmbovița are o suprafață de 4.054 km² (1,7 % din suprafața țării). Este situat în partea central-sudică a țării, suprapunându-se **bazinelor hidrografice** ale râurilor **Ialomița** și **Dâmbovița**. Județele vecine sunt:

- **Brașov** la nord;
- **Prahova** la est;
- **Ilfov** la sud-est;
- **Giurgiu** la sud;
- **Teleorman** la sud-vest;
- **Argeș** la vest.

Altitudinea maximă se înregistrează în **Vârful Omu** (2505 m) din **Munții Bucegi**, iar cea minimă de cca 120–125 m, în Câmpia Titu. Unitățile administrative componente ale județului sunt: 2 **municipii**, 5 **orașe** și 81 de **comune** cu 361 **sate**.

Relief

Teritoriul este dispus în trei trepte de relief, ce se succed de la nord spre sud pe o diferență de nivel de cca. 2400 m; acestea sunt alcătuite din **munți** (9 %), **dealuri** (41 %) și **câmpii** (50 %). Etajat de la câmpia joasă până la cele mai înalte piscuri ale Munților Bucegi, relieful județului Dâmbovița prezintă o mare diversitate peisagistică. Succesiunea treptelor de relief poartă atât **amprenta factorilor geologici**, cât și a celor fiziogeografici, care au participat activ la formarea și evoluția lor. Cea mai veche și mai înaltă unitate de relief, situată în partea de nord a județului, este formată de **munții Leaota** și **Bucegi**. Primul masiv, fiind alcătuit din **șisturi cristaline**, se deosebește ca morfologie de Munții Bucegi, în a căror alcătuire predomină **calcarele**, **gresiile** și **conglomeratele**. **Subcarpații** alcătuiesc cea de-a doua treaptă de relief și ocupă 23% din suprafața județului. Din punct de vedere geologic sunt alcătuiți din depozite **paleogene** la nord și **neogene** la sud. Aproape toată gama formațiunilor este cutată într-o succesiune latitudinală de **sinclinale** și **anticlinale** puternic faliat. Nota dominantă a reliefului o dau fenomenele de alunecare și de **eroziune torențială**, care scot din circuitul agricol suprafețe apreciabile de teren. **Piemontul Cândești** constituie o treaptă de relief care se deosebește prin alcătuirea geologică, tectonică și morfologică atât de **Subcarpați**, cât și de

zona de câmpie. **Interfluviile** sunt netede, împădurite, ușor înclinate spre sud și fragmentate de văi mult mai adâncite în cuvertura de **pietrișuri**. **Câmpiile**, care ocupă peste 50% din suprafața județului, alcătuiesc cea mai joasă și cea mai tânără treaptă de relief. Orientarea generală a interfluviilor, nord-vest -- sud-est, panta mică a acestora, lățimea și gradul slab de fragmentare dau nota dominantă a acestei unități. Din forajele existente se constată prezența unei cuverturi de **pietrișuri de grosimi variabile** peste care stau depozite **loessoide** sau de **luncă**. În condiții specifice de climă și vegetație, pe aceste depozite s-au format cele mai fertile **soluri** din județ.

Munții

Munții Bucegi

Unitatea montană **carpatică**, situată în partea de nord, cuprinde două masive – **Leaota** și **Bucegi** - complet diferite ca structură geologică și înfățișare. **Masivul Leaota** este alcătuit predominant din **șisturi cristaline** cu pante domoale și **culmi rotunjite**. **Văile** sunt puternic adâncite, însoțite de **versanți** cu înclinare moderată, având înălțimile cele mai mari în **Vârful Leaota**: 2133 m. **Masivul Bucegi**, alcătuit predominant din **gresii** și **conglomerate** și numai parțial din **calcare**, are înălțimi frecvente peste 2000 m: **vârful Omu** - 2505 m, **vârful Doamnele** - 2402 m, **vârful Bătrâna** 2181 m. Este bine marcat în ansamblul peisajului carpatic prin **abrupturile** sale marginale, ce pun în evidență flancurile externe prin varietatea reliefului său. Alternanța de **gresii**, **marne** și **conglomerate**, neuniformitatea **litologică** a conglomeratelor au condiționat apariția prin **dezagregare** și **eroziune** diferențială, a unui **relief rezidual** de turnuri și coloane ce iau forme dintre cele mai bizare cele mai cunoscute fiind **Babele** și **Sfinxul**. În bazinul superior al **Ialomiței** domină **relieful carstic**, cu **abrupturi**, **hornuri** (Hornurile Țapului), **doline**, **chei** (Horoabele, Urșilor, Peșterii, Tătarului, Zănoagei, Orzei), **peșteri** (Ialomiței). Relieful structural este evidențiat prin suprafețele structurale, abrupturi, **brine** și polițe structurale. În **bazinul** superior al Ialomiței sunt localizate, de asemenea, numeroase urme ale **glaciațiunii cuaternare**: **circurile** de sub Mecetul Turce și de la obârșia văii Sugărilor, văi glaciare, **custuri**, **morene**.

Dealurile

Dealuri in Nordul Judetului

Subcarpații Ialomiței formează treapta colinară înaltă ce constituie partea central-nordică a județului. Sunt alcătuiți dintr-o asocieră de dealuri și depresiuni, acestea din urmă fiind generate de eroziunea diferențială și dispuse în lungul văilor principale. Un prim aliniament îl formează Subcarpații interni, alcătuiți din fliș crețacic și paleogen, în care se dezvoltă pinteni prelungi cu înălțimi de 800-900 m, situați la baza masivelor Bucegi și Leaota. În lungul văilor apar primele depresiuni de contact: Moroieni-Pietroșița pe Ialomița și Runcu pe Ialomicioara. Spre sud se află o succesiune de dealuri și depresiuni: Dl. Micloșanilor (800 m), Dealul Mare, Dl. Platul Sârnei, Depr. Bărbulețu-Râul Alb și Depr. Bezdead. Alternanța gresiilor, marnelor și argilelor puternic cutate, a sinclinalelor și anticlinalelor fac ca eroziunea să fie intensă, procesele de versant foarte active: în lungul principalelor văi apare un nou uluc depresionar: Voinești-Aluniș-Vulcana-Pucioasa-Vișinești-Sultanu-Valea Lungă. Subcarpații externi, formați din depozite miopliocene, mai puțin dure, formează o treaptă mai coborâtă și relativ mai uniformă de unde și denumirea frecventă de plaiuri (Plaiul Măgurei, Plaiul Cărpiniș etc.). Sinclinalele și anticlinalele sunt acoperite de o cuvertură groasă de pietrișuri și nisipuri în care apele au sculptat un șir de depresiuni (Doicești, Ocnița, Iedera-Moreni). Față de zona de câmpie din sud, dealurile subcarpatice se termină prin denivelări de 40-60 m, întrerupte în dreptul văilor mari de golfuri de câmpie care pătrund printre acestea. Piemontul Căndești, situat la vest de valea Dâmboviței, formează treapta colinară mai joasă (300-550 m) ce intră în alcătuirea teritoriului județului Dâmbovița. Este reprezentat doar prin platoul interfluvial, ușor înclinat, dintre culoarele depresionare ale văilor Dâmbovița și Potopu.

Câmpiile

Câmpia Română ocupă cca jumătate din suprafața județului. Ea este reprezentată prin câmpia înaltă a Dâmboviței și Ialomiței și prin câmpia de subsidență a Titului. Câmpia înaltă este alcătuită din câteva prelungiri, sub formă de pinteni, ale Piemontului Căndești (Câmpia Picior de Munte, la vest de Dâmbovița) sau a unor fragmente de piemont (Pintenu Măgurei, la est de Ialomița) din Câmpia Târgoviștei, rezultată din unirea conurilor piemontane ale Dâmboviței și Ialomiței și din Câmpia Cricovului. Câmpia de subsidență a Titului este formată din câmpuri interfluviale înguste, separate de văi cu albiu instabile, cu zone de înmlăștinare și cu numeroase albiu părăsite. Caracterul esențial este dat de faptul că luncile au o lățime foarte mare, devenind uneori comune pentru două râuri vecine (lunca Argeș-Sabar). La sud-vest de Argeș, câmpia se înalță mai mult față de văile care o drenează, urmând o înclinare nord-vest – sud-est, relativ similară cu cea a piemontului pe care de fapt câmpia îl continuă; este o porțiune din Câmpia Găvanu – Burdea.

Hidrografie

Apele de suprafață

Rețeaua hidrologică din județul Dâmbovița aparține la două sisteme hidrografice distincte: cel al Ialomiței, în jumătatea de nord-est, și cel al Argeșului în jumătatea de sud-vest. Densitatea rețelei de râuri variază între 0,5 și 0,8 km/km² în zona montană, între 0,3 și 0,5 km/km² în zona subcarpatică și între 0,3 și 0,4 Km/Km² în zona joasă. Râul Ialomița izvorăște de pe versantul sudic al masivului Bucegi și părăsește teritoriul județului în amonte de confluența cu râul Cricovul Dulce, având o suprafață de bazin de 1208 km² și o lungime de 132 km. Panta medie a râului pe teritoriul județului este de 17,5%. Râul Argeș, ale cărui izvoare se găsesc pe versanții sudici ai Munților Făgăraș, străbate județul pe o lungime de 47 km, la intrarea în județ având o suprafață de bazin de 3590 km² și o lungime de 130 km, iar la ieșirea din județ o suprafață de 3740 km² și respectiv lungimea de 177 km. Panta medie a râului pe sectorul aferent județului este de 1,65 %. Cel mai important afluent al Argeșului este Dâmbovița care are la intrarea în județ o suprafață de bazin de 636 km² și o lungime de 67 km, iar la ieșire o suprafață de bazin de 1120 km² și o lungime de 157 km, confluența cu Argeșul fiind însă în afara județului Dâmbovița. Interfluviul dintre Dâmbovița și Ialomița este drenat, în zona de câmpie de Colentina și Ilfov, afluenți ai Dâmboviței, cu care se unește în județul Giurgiu. Un alt afluent important al râului Argeș este Sabarul, care își culege apele de pe teritoriul

județului Dâmbovița și pe care îl părăsește în apropierea **comunei Potlogi**, unde are o suprafață de bazin de 740 km² și o lungime de 65 km. Partea de sud-vest a județului este drenată de râurile din zona superioară a bazinului **Neajlov**, afluent al Argeșului, cu care confluențează în **județul Giurgiu**. Debitul medii multianuale specifice variază pe teritoriul județului între 20 l/s*km² în zona înaltă a **Munților Bucegi** și 5 l/s*km², în zona de **câmpie din sud**. Debitul mediu multianual al Ialomiței la **Băleni**, situat imediat în amonte de confluența cu **Cricovul Dulce**, este de 10,1 m³/s, al Argeșului, la intrarea în județ, de 39,5 m³/s - debit care variază nesemnificativ până la ieșire - al Dâmboviței, la intrarea în județ de, 10,1 m³/s, iar la ieșire de 11,8 m³/s. Pe râurile ale căror bazine de recepție se află integral sau în majoritate în zona înaltă, cum ar fi de exemplu Ialomița la stația hidrologică **Moroeni** și Dâmbovița la stația hidrologică **Malu cu Flori**, volumele maxime de apă pe anotimpuri se scurg obișnuit primăvara (**aprilie-iunie**), iar cele minime în iarna (**decembrie-februarie**) reprezentând în medie cca. 40-50 % și, respectiv 10-15 % din cele anuale. **Lacurile** sunt relativ slab reprezentate pe teritoriul județului Dâmbovița. În câmpie, sunt amenajate o serie de **iazuri** și **heleștee** (Nucet, Comișani, Bungetu, Băleni) de importanță locală. În bazinul superior al **Ialomiței**, în amonte de **Cheile Orzei**, se află lacurile de acumulare Bolboci și Scropoasa, care deservește uzinele **hidrocentralelor** de la Dobrești și Moroieni. În zona **Pucioasa** există un lac de acumulare, având în aval o **păstrăvărie** și funcție turistică.

Râul Dâmbovița la Mănești

Apele subterane

Rezervele de **ape subterane** din cuprinsul județului Dâmbovița depind de gradul de **permeabilitate**, cât și de grosimea și extensiunea **rocilor** care le înmagazinează. Astfel, rocile compacte din zona montană sunt în general impermeabile pentru o bună parte a munților **Leota** și **Bucegi**. Totuși, abundența și permanența **izvoarelor** dovedește existența **apelor freatice**, dar acestea sunt acumulate în depozitele de pantă și de la baza **versanților**. O situație mai aparte prezintă conglomeratele din **sinclinalul** Bucegilor, care au un grad de permeabilitate mai mare față de depozitele constituente din jur, dar nu dau izvoare cu un debit prea mare. În zona de munte nu putem vorbi de prezența stratelor acvifere de adâncime. Depozitele constituente din **zona subcarpatică** au diferite grade de permeabilitate, în funcție de natura lor. Există strate acvifere locale în depozitele de **pietrișuri**, **nisipuri** și **argile** din formațiunile **pliocene** și **pleistocene** inferioare. Trebuie să remarcăm faptul că prin infiltrarea apelor superficiale în depozitele **mio-pliocene**, acestea suferă de cele mai multe ori un proces de **mineralizare** accentuată și apar, sau sunt întâlnite în **foraje**, ca **ape minerale** cu importanță mare pentru **economia** județului. Interfluviul dintre **Dâmbovița** și **Argeș**, exceptând luncile celor două râuri, este alcătuit din depozite de pietrișuri și nisipuri cu o permeabilitate bună. În colțul sud-vestic al județului, la sud de **lunca** Argeșului, în sectorul aferent **Câmpiei Găvanu-Burdea**, apele freatice au condiții foarte bune de înmagazinare, pietrișurile și nisipurile stratelor de Frătești fiind prezente la o mică adâncime sub cuvertura de **loess**. Aceleași depozite cu o **granulometrie** foarte favorabilă infiltrației și deci cu un **orizont freatic** foarte bine

dezvoltat se întâlnesc și în luncile Argeșului și Dâmboviței pe întregul traseu din județ și de pe valea Ialomiței în aval de [Pucioasa](#).

Clima

Unitățile climatice

Teritoriul județului Dâmbovița aparține în proporție de cca. 80 % sectorului cu **climă Continentală** (50% ținutului climatic al [Câmpiei Române](#) și 30 % ținutului climatic al [Subcarpaților](#)) și în proporție de cca. 20 % sectorului cu climă continental-moderată (ținuturilor climatice ale munților mijlocii și înalți).

Regimul climatic general

Ținutul cu clima de câmpie se caracterizează prin **veri** foarte calde, cu **precipitații** moderate și **ierni** nu prea reci, cu **viscole** rare și intervale de încălzire frecvente, care duc la topirea stratului de **zăpadă**. Pentru sectorul cu clima continental-moderată sunt caracteristice **verile** răcoroase, cu precipitații abundente și **ierni** foarte reci, cu **viscole** frecvente și strat de **zăpadă** stabil pe o perioadă îndelungată. Ținutul [Subcarpaților](#) reprezintă caracteristici climatice intermediare.

Temperatura aerului

Temperatura aerului variază în limite largi din cauza diferențelor mari de **altitudine a reliefului**. Mediile anuale depășesc 10°C în ținutul de câmpie (10,1°C la [Titu](#) și [Găești](#)), coboară până sub 9°C în ținutul [Subcarpaților](#) și variază între 6 și 0°C în sectorul montan. Pe **culmile** cele mai înalte devin negative, coborând chiar sub -2°C (-2,6°C pe **vîrful Omu**). Mediile lunii celei mai calde, **iulie**, scad treptat de la câmpie (21,7°C la [Titu](#) și [Găești](#)) către deal (21°C la [Târgoviște](#)) și munte (cca .5 - 6°C) pe culmile montane cele mai înalte). Mediile lunii celei mai reci, **ianuarie**, sunt ceva mai coborâte în câmpie (-2,9°C la [Titu](#) și -3,2°C la [Găești](#)) comparativ cu zona de dealuri (-2,3°C la [Târgoviște](#)), din cauza frecvențelor **inversiuni termice** care se dezvoltă în partea cea mai joasă a județului. Începând de la cca. 500 m în sus, mediile lunii **ianuarie** scad, paralel cu creșterea altitudinii, până la valori sub -10°C. Pe culmile montane cele mai înalte, mediile lunare cele mai mici se înregistrează în **februarie** când ating chiar -11°C. Maximele absolute înregistrate până în prezent au depășit 40°C, în zonele de câmpie și de dealuri (40,4°C la [Târgoviște](#) în ziua de **20 august 1946**) și 22-25°C în sectorul montan. Minimele absolute au coborât sub -30°C în zona de câmpie (-31°C la [Găești](#) în ziua de **24 ianuarie 1907**) sub -28°C, în zona deluroasă (-28,3°C la [Târgoviște](#) în ziua de **25 ianuarie 1942**) și până la -38°C pe culmile montane cele mai înalte. Numărul mediu anual al zilelor de îngheț depășește 100 la câmpie, 110 în zona de dealuri (111,3 la [Târgoviște](#)) și 260 pe culmile cele mai înalte ale munților.

Precipitațiile atmosferice

Precipitațiile cresc substanțial odată cu **altitudinea**. Cantitățile medii anuale totalizează 512,1 mm la [Potlogi](#), 500 mm la [Târgoviște](#) și peste **1300 mm** pe culmile montane cele mai înalte. Cantitățile medii lunare cele mai mari se înregistrează în **iunie** și sunt de 80,1 mm la [Dâmbovița](#), 85,1 mm la [Titu](#), 83,1 mm la [Târgoviște](#) și 170 mm pe munții cei mai înalți. Cantitățile medii lunare cele mai mici cad în **februarie** la câmpie (28,2 mm la [Potlogi](#) și 30,3 mm la [Titu](#)) și deal (22,1 mm pe culmile cele mai înalte) , peste 110 mm pe munții înalți.

Ani cu precipitatii extreme au fost 1996,1997,1998,2001 si 2005.

Cantitățile maxime căzute în au depasait pragurile de precipitatii in 2005 in lunile mai,iunie, iulie, august, septembrie , maxima s-a inregistrat 176,0 l/mp la [Târgoviște](#),201 l/mp la [Moroieni](#), 175

l/mp la Sotanga, 201 l/mp la Bezdead si in intrg bazinul r. Ialomita in perioada 19-24 septembrie2005 .

Stratul de zapadă

Stratul de zăpadă prezintă o discontinuitate accentuată în partea joasă a județului și o mare stabilitate în cea înaltă. Durata medie anuală este mai mică de 50 zile la câmpie și mai mare de 215 zile pe culmile montane cele mai înalte. Grosimile medii decadale ating în **ianuarie** și **februarie** la câmpie valori de până la 10 - 15 cm, iar în **ianuarie–martie**, la munte valori de până la 30 - 50cm.

**GRUPUL DE SUPT TEHNIC
PENTRU APARARE IMPOTRIVA INUNDATIILOR,
FENOMENELOR METEOROLOGICE PERICULOASE ,
ACCIDENTE LA CONSTRUCTILE HIDROTEHNICE
SI POLUARI ACCIDENTALE**

**DIRECTOR S.G.A. DAMBOVITA
ING. BIZGU DANUT**

DESCRIEREA B.H. IALOMITA

Reteaua hidrografica cadastrata este de 657 Km cu o suprafata a hazinului de 1770 Km² . Principalul curs de apa este **raul Ialomita**, care adunandu-si izvoarele din muntii Bucegi de sub Vf. Omu (altitudine 1760 m) strabate pe cca. 158 km cele trei zone de relief : munti, dealuri si campie.

In regiunea de munte , scurgerea este orientata de la nord la sud, apele curgand printr-o vale de tip glacial cu profil in forma de V si chei sapate adanc in stanca (Cheile Tatarului, Zanoagei si Orzei).

Apele sunt retinute in acumularea Bolboci (volum 19,4 mil.mc) si in lacul Scropoasa (volm 0,55 mil.mc).

Debitul raului Ialomita in cursul superior are un potential hidroenergetic apreciabil, valorificat prin CHE Scropoasa ,CHE Dobresti,CHE Moroieni, salba de micohidrocentrale SC ELSID SA TITU, urmeaza aval Pucioasa MHC Pucioasa,Pucioasa I, Branesti.

Pe masura ce coboara in zona subcarpatica, albia raului Ialomita se largeste, iar in aval de orasul Fieni, apele sunt retinute in acumularea Pucioasa (volum – 3,5 mil.mc).

In apropiere de Targoviste, r.Ialomita intra in zona de campie, apele scurgandu-se uneori prin mai multe brate, ajunge in barajul Bilciuresti si isi continua scurgerea pana la iesirea din judet.

Caracteristicile regimului hidrologic

Nr. crt.	Raul	Statia hidrometrica	Lungime a raului (km)	Suprafata (km ²)	Debit mediu multianual (m ³ /s)	Debitul lunar cu asigurarea (m ³ /s)			Q _m /Q _M (m ³ /s)
						6	7	8	
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
B.H. IALOMITA									
1.	Ialomita	Moroieni	26	264	4.78				0.39
2.	Ialomita	Targoviste	66	686	7.24				1.07
3.	Ialomita	Baleni	89	901	9.30				0.89
4.	Ialomicioara II	Fieni	24	97	1.45				0.59
5.	Bizdidel	Pucioasa	26	92	0.761				0.72
6.	Vulcana	Sotanga	19	104	0.562				0.50
7.	Ialomicioara I	Glod	13	75	0.900				0.87
8.	Ialomicioara II	Runcu	13	79	1.13				0.59
9.	Bizdidel	Bezdead	9	54	0.500				0.60
10.	Slanic	Gura Ocnitei	12	57	0.219				0.85
11.	Cricovul Dulce	Moreni	26	202	0.914				0.81

Istoricul debitelor maxime- viituri

Nr. Crt	statia hidrometrica	22.12.1995 3.01.1996 (m ³ /s)	2-4. 08. 1997 (m ³ /s)	22-23. 01.1998 (m ³ /s)	19.06. 2001 (m ³ /s)	6-9. 05.2005 (m ³ /s)	6-10. 06.2005 (m ³ /s)	11-12. 07.2005 (m ³ /s)	14-25. 08.2005 (m ³ /s)	19-25. 09.2005 (m ³ /s)
1	Moroieni						Precipitatii			
2	Targoviste	210.0	75.0	125.0	670.0	500.0			291.0	594.0

3	Baleni	245.0	104.0	157.0	740.0	496.0		328.0	562.0
4	Fieni					117.0		103.0	
5	Branesti								144.0
6	Sotanga					128.0		145.0	102.0
7	Gura Ocnitei	41.0			54.8				
8	Moreni	101.0		101.0	262.0	181.0		196.0	234.0
10	Baltita							370.0	221.0

Viiturile precedente 1975,1979,1982,1986,1992 desi au produs pagube deosebite acestea sau datorat configuratiei albiilor din acea perioada, debitele la viiturile sus mentionate au fost ca frecventa si ca amplitudine sub valorile inregistrate in perioada 2001-2008.

Principalii afluenti ai raului Ialomita cu o lungime totala de 449Km de sunt:

- in zona de munte : BRATEIU, RATEIU, IALOMICIOARA I
- in zona de deal : TATA, IALOMICIOARA II, BIZDIDEL, VULCANA
- in zona de campie :SLANIC DE RAZVAD, SLANIC DE GURA OCNITEI, PASCOV, RACOVITA, CRIVAT, CRICOVUL DULCE, PROVITA.

Cursuri de apă cadastrate

Nr. crt.	BH	Den. curs de apa ordin 1	Den. curs de apa ordin 2	Den. curs de apa ordin 3	Den. curs de apa ordin 4	Den. curs de apa ordin 5	Den. curs de apa ordin 6	Lungime curs de apa conform cadastru (km)	Sup. estimat a curs de apa (km2)
1	Ialomita	Ialomita in jud. D-ta						160	1191
			Bratei					14	55
				Valea Neagra				5	11
			Ratei					7	11
			Raciu					11	17
			Ialomicioara I					14	75
				Carpinis				8	11
				Glod				7	13
			Rusetu					7	13
			Tata					16	17
			Ialomicioara II					27	95
				Valea Frumuselului				7	16
			Bizdidel					26	94
			Vulcana					20	105
				Sticlariei				10	22
				Glod				8	23
			Slanic					22	47

Nr. crt.	BH	Den. curs de apa ordin 1	Den. curs de apa ordin 2	Den. curs de apa ordin 3	Den. curs de apa ordin 4	Den. curs de apa ordin 5	Den. curs de apa ordin 6	Lungime curs de apa conform cadastru (km)	Sup. estimat a curs de apa (km ²)
			Slanic resca					30	82
				Ocnita				7	28
				Rasvadeanca				8	8
			Izvorul					10	35
			Racovita					12	18
			Pascov					38	74
			Crivat					29	102
			Cricov					80	579
				Sultanu				7	19
				Strambu				11	59
					Tisa			8	20
				Valea ursului				7	16
				Ruda				8	20
				Neagra				18	14
				Provita				48	204
								10 d-ta	40 d-ta

Urmarea executiei lucrarilor de barare a cursului r. Ialomita(b.Bolboci, b.Scropoasa, b.Pucioasa), a lucrarilor de baraje de prize(polder Moroieni, prag de fund Galma, prag de fund cu prize Fieni, baraj de prize Doicesti, prag de fund Teis-Targoviste, Baraj de prize Valea Voievozilor,baraj de prize Ibrianu, baraj Bilciuresti) morfologia cursului r. Ialomita s-a modificat semnificativ in special prin caderea talvegului vizibila pana la iesirea din judetul Dambovita.

Va prezentam in continuare situatia actuala a morfologiei albiei;

-in zona de munte nu avem modificari importante;

-aval pod Pietrosita (prag de fund) caderea talvegului cu 5m si formarea unui albi in forma de a V cu talvegul pe roca de baza;

-in zona confluenta cu pr. Tata, afluent de dreapta , pe mal stang eroziune active L= 200m, h= 5m;

-aval prag de fund cu prize Fieni, cadere talvag cu cca. 4m si formarea unui albi in forma de a V cu talvegul pe roca de baza, pana la confluenta cu Ialomicioara II;

-aval b.Pucioasa- prag de fund aval pod DN pana la pod Branesti caderea talvegului pana la roca de baza;

-aval b.Doicesti pana la pod Doicesti Sotanga caderea talvegului pana la roca de baza;

-aval pod exista 3 praguri de fund in aval de ele s-a ajuns la roca de baza pe 2 km.

-aval prag de fund Teis caderea talveg 6 m cu ajungerea pe roca de baza pod pana la pod DN Valea Voievozilor;

-aval baraj de priza Valea Voievozilor cadere talveg cca. 4m curs pe roca de baza si vale in forma de V, 2 km ;

- zona de campie caderea talvegului a dus la aparitia eroziunilor de mal cu preponderenta mal stang , 4 eroziuni mal stang zona Razvad;

-amonte pod DJ Nisipuri meandra cu eroziune mal stang aval confluenta pr. Slanic, eroziune activa cu avans considerabil dupa perioadele cu debite importante ,s-a ajuns la cca . 10m de DJ iar la viitura din 2001 , 2/3 din debit a curs pe o zona (sa) mal stang la cca 150m de malul raului, varsandu-se la cca 2km aval in albia r. Ialomita;

-de aici incep zone cu depozite de agregare , albia se largeste, curs meandrat specific zonei de campie;

-aval baraj de prize Ibrianu pe 2km albia este pe roca de baza cu sectiune canivou cu l= 40m;

-aval baraj Bilciuresti caderea talvegului 7m , a creea o albie de cu l= 40m pe 3km;

- aval pod DN Catunu cadere talveg 4m, a creea o albie l=100.